

„Nebojím se bouřit, protože už se nějaký čas učím řídit svou lod’.“

Louisa May Alcottová: Malé ženy

Úvod

Paní Renata je ředitelkou středně velkého gymnázia už pět let. Do koučování se přihlásila, protože ráda zkouší nové věci. Myslela si, že by jí mohlo pomoci při řízení školy, a její očekávání se naplnila. Nic moc předem o koučování nevěděla. Pouze to, že je to metoda, která se běžně používá ve firmách k efektivnějšímu řízení lidí. Dopředu neměla ani žádný konkrétní cíl, se kterým chtěla pomoci. Na prvním setkání paní Renata sama sebe ohodnotila jako člověka, který má spoustu nápadů a nevydrží dlouho u žádné monotónní práce. Nedělalo jí problém mluvit o sobě, o tom, jak o své práci přemýšlí, bez problémů mluvila i o svých chybách, které v minulosti udělala a ze kterých se poučila. Mluvila o práci na ŠVP, hodnotách, které si v něm stanovili, o svých plánech do budoucna na modernizaci výuky, o celoškolských projektech. Skoro to vypadalo, že společně nebudeme mít na čem pracovat, protože paní Renata vše bez problémů zvládá. Pak ale začala mluvit o tom, s čím si neví rady – týmová spolupráce pedagogického sboru.

Cíle

- všichni učitelé mají prostor realizovat své nápady a ostatní se podle svých schopností a zájmu zapojují do jejich realizace;
- ve sboru vládne přátelská atmosféra, která je podporována vedením i kolegy navzájem prostřednictvím různých formálních i neformálních akcí;
- případný odpor někoho ze sboru si neberu osobně a nevyčerpává mě.

Naplnění cílů

S výsledky, kterých jsem díky koučování dosáhla, jsem velmi spokojená. S pomocí kouče jsem si sestavila plán, jak cíle dosáhnout:

- Rozhodla jsem se podpořit vzájemné poznání členů sboru společným seminářem v průběhu přípravného týdne. Lektorům jsem dala přesné zadání: co nejvíce společných aktivit zaměřených na vzájemné poznání, večer neformální aktivity, prostor pro diskuse o smyslu naší práce, hodnotách.
- Požádala jsem své kolegy a kolegyně, ředitele a ředitelky, o inspiraci, jak podporují motivaci členů svých pedagogických sborů. Na základě toho jsem se rozhodla uskutečnit se všemi podřízenými osobní pohovory, ve kterých jsem se zaměřila na jejich spokojenost v práci, motivaci, plán profesního rozvoje.
- Naučila jsem se pracovat se svými negativními emocemi. Pozorovala jsem, kdy mě něčí odpor vyvádí z rovnováhy a kdy tomu tak není. Zjistila jsem, že ho hůře

prožívám v momentě, kdy mám pocit, že jsem jako manažerka selhala a měla jsem něco udělat lépe. Společně s koučem jsme mluvili o tom, jaké na sebe kladu nároky, jak se smírám se selháním a neúspěchem, a to mi pomohlo naučit lépe ovládat své emoce.

Hodnocení

Když jsem se ptala klientky, jak hodnotí celý proces koučování, napadlo ji několik metafor:

- čerstvý vítr na moři – věděla jsem, že s tím problémem chci něco dělat, ale nevěděla jsem jak, koučování mi dalo sílu a energii se do toho pustit, navíc můj kouč tuto míru energie udržoval;
- vysoká hora, kterou se mi podařilo zdolat – kdykoliv jsem dříve o svém problému přemýšlela, měla jsem vždy pocit, že je to tak komplikované, že to nedokážu – nevěděla jsem, jak začít, jak si nastavit postupné kroky, teď už vím, že je to sice běh na dlouhou trať, ale taky jsem se naučila stanovit si postupné kroky a na jejich realizaci pracovat;
- balvan na noze – problém mě trápil už dlouho, a i když jsem v minulosti udělala nějaké kroky k jeho vyřešení, nikdy jsem to nedotáhla k výsledku, se kterým bych byla spokojená, takže má chuť a motivace se do toho pustit postupně více a více klesala;
- křídla – rozhovor s mým koučem mi pomohl podívat se na celou záležitost z nadhledu, takže jsem byla schopna si naplánovat dílčí kroky, které už jsem byla schopna realizovat – navíc letět je vždycky lepší, než se táhnout jako šnek :o).

Co mi koučování nedalo?

Rady a osvědčené návody, jak mám co udělat. Někdy jsem měla chuť zařvat, ať mi kouč okamžitě řekne, jak to mám udělat, že už fakt na nic dalšího nepříjdu. Ale pocity radosti a vítězství, když jsem na to přišla sama, okamžiky zoufalství zcela vynahrádily.

Závěr

Uvědomila jsem si, jak je fajn mít někoho, komu mohu otevřeně říci o svých pochybnostech, problémech i selháních. Dohodly jsme se s kolegyní, ředitelkou střední školy, že si tuto podporu budeme vzájemně pravidelně poskytovat. Koučování mi moc pomohlo a vím, že z této zkušenosti budu těžit ještě dlouho.

Srpen 2010

Saša Dobrovolná